

mig om, at det var en Feiltagelse, at dette Spørgsmaal om Kolding allerede nu forelaa saa bestemt belyst, at det skulde finde sin Afgjørelse ved 2den Behandling. Foraauidt jeg der har taget fejl af, hvad Udvalgets nuværende Mening er, maa det tjene til min Undskyldning, at det ærede Udvalg i Skrivelse af 20de December — jeg tror, det var omtrent samme Dag, ialtsald nær ved samme Dag, da Betænkningen blev affluttet — har udtalt: „Skjøndt Spørgsmaalet om Opførelsen af Toldlokaler i Thisted, Roeskilde og Kolding er udsat til 3die Behandling“. . . . . Har jeg gjort mig skyldig i nogen Feiltagelse, skyldes det ligefrem det ærede Udvalgs egen Skrivelse til mig, og det er i Henhold til denne Udtalelse, at Afgjørelsen af Koldingsspørgsmaalet ligesaa fuldt som af Thistedsspørgsmaalet er udsat til 3die Behandling, saa det forekommer mig, at det er en noget uligelig Behandling, naar man foreslaar det ene udstemt ved 2den Behandling, medens de andre Spørgsmaal blive staaende til 3die Behandling. Nogen stor reel Betydning har iøvrigt dette Spørgsmaal ikke. Endnu maa jeg kun ligeoverfor den ærede Ordfører bemærke, at jeg paa ingen Maade har villet bebrejde ham, at han har benyttet en Skrivelse fra mig, skjøndt den ikke har fundet sin Plads i Finantslovsbetænkningen. Det har langtfra været min Mening. Da jeg for omtalte dette, var min Mening kun den, at, naar denne Skrivelse forelaa for Thiugets ærede Medlemmer til Overveelse, vilde jeg antage, at de vilde komme til det Resultat, at Skrivelsen nævner Exempler paa, at Kommuner i Henseende til Behandlingen af disse Toldspørgsmaal staa fuldstændig lige i Henseende til den Behandling, man nu har villet lade Kolding Kommune tilflyde. Andet har jeg ikke villet sige, og jeg har saa meget mindre villet anke over, at den ærede Ordfører benyttede en utrøst Skrivelse, — den funde jo iøvrigt meget godt have været trykt og omdelt, uden at der havde ligget nogen Bægt derpaa — som jeg virkelig stod i den Formening, at her ikke ved 2den Behandling af Sagen vilde blive Spørgsmaal om nogen den endelige Afgjørelse foregribende Afstemning, og det altsaa foraauidt var temmelig ligegyldigt.

Ordføreren (Holstein): Jeg vil blot i Anledning af de Bemærkninger, den høitærede Minister gjorde, sige, at Sagen forholder sig ikke ganske saaledes, som den høitærede Minister har opfattet den. Nogen endelig Afgjørelse af denne Sag er jo paa en Maade ikke truffen og paa en Maade truffen. Stillingen er jo i Virkeligheden

den, at, medens det Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt at foretage den af Ministeren foreslaaede Udvidelse af Kolding Jernbanestation, er saaledes drøftet i Udvalget, at Udvalget er paa det Reene med, at det anser denne Udvidelse for uhensigtsmæssig, er Spørgsmaalet om, hvorledes Udvidelsen der skal finde Sted, en Sag, der er ndsat til 3die Behandling og til nærmere Forhandling med Ministeren. Altsaa, det er denne Side af Sagen, der ikke er afgjort og som først ligger for til 3die Behandling, og som da først bliver behandlet, medens jeg ikke tror, at der er nogen Grund til mere at komme ind paa, hvorvidt den af Ministeren foreslaaede Udvidelse er hensigtsmæssig. Dermed er Udvalget paa det Reene, og idet det finder, at den af Ministeren foreslaaede Udvidelse er utilstrækkelig, er det Udvalgets Pligt at sørge for, at dette gennem Afstemningen bliver klart. Jeg tror saaledes, at der er god Overensstemmelse mellem Udvalgets Indstilling og det, der udtales i den Skrivelse, som Ministeren nævnde, at samtlige disse Forslag vedrørende Udvidelse af eller den endelige Ordning af Toldbygningerne og Jernbaneforholdene i Thisted og Kolding ere udsatte til 3die Behandling. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Jernbanestationens Areal og de Arealer, det har været nødvendigt at tilvejebringe derovre, hvorvidt denne Tilvebringelse staaer i Forbindelse med Udvidelsen af Toldlokalet, navnlig hvorvidt det, at man følger Kommunens Plan, paa anden Maade vilde spare Staten noget, er jeg ikke i dette Øieblik istand til at give saa nøie Oplysninger om, at jeg tør gjøre nogen ganske almindelig Paastand derom, men jeg skulde tage meget fejl, om der ikke virkelig vilde spares Arealer for Statskassen, idet Sagen nemlig er den, at ved at følge Byraadets Planer om at forlægge Toldlokalerne til en anden Grund, indvindes der det af Regjeringen paatænkte Areal, som nu benyttes til Toldlokaler og eventuelt skulde benyttes til de udvidede, til Varehus ved Jernbanen og derved spares det nye Varehus til Jernbanen. Dette er Forholdet, saavidt jeg kan se, — jeg har ganske vist ikke Planerne ved Haanden og kan ikke sige det mere bestemt. — Med Hensyn til Kreditforeningsobligationerne udtalte den høitærede Minister, at han havde altid lagt to Betragtninger til Grund for sine Beslutninger om Optjøb af Papirer og Obligationer for Statens Regning. Den ene var den, at disse Papirer til enhver Tid maatte være realisable, og den anden, at der ved dem tilsigtedes et almindeligt Statsformaals Opnaaelse, og Ministeren sagde, at ingen af